

EURÓPAI UNIÓ

AZ EURÓPAI PARLAMENT

A TANÁCS

Brüsszel, 2023. április 20.
(OR. en)

2021/0211 (COD)

PE-CONS 10/23

CLIMA 46
ENV 88
ENER 53
TRANS 36
COMPET 66
ECOFIN 101
CODEC 109

JOGALKOTÁSI AKTUSOK ÉS EGYÉB ESZKÖZÖK

Tárgy: AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE az (EU) 2015/757 rendeletnek a tengeri közlekedési tevékenységek uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerbe történő bevonását, valamint további üvegházhatásúgáz-kibocsátások és további hajótípusokból származó kibocsátások nyomon követését, jelentését és hitelesítését célzó módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS
(EU) 2023/... RENDELETE

(...)

**az (EU) 2015/757 rendeletnek a tengeri közlekedési tevékenységek
uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerbe történő bevonását, valamint
további üvegházhatásúgáz-kibocsátások és további hajótípusokból
származó kibocsátások nyomon követését,
jelentését és hitelesítését célzó módosításáról**

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére²,

rendes jogalkotási eljárás keretében³,

¹ HL C 152, 2022.4.6, 175. o.

² HL C 301., 2022.8.5., 116. o.

³ Az Európai Parlament 2023. április 18-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács ...-i határozata.

mivel:

- (1) Az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye (UNFCCC) keretében 2015. december 12-én elfogadott Párizsi Megállapodás¹ (a továbbiakban: Párizsi Megállapodás) 2016. november 4-én lépett hatályba. A Párizsi Megállapodás részes felei megállapodtak abban, hogy a globális átlaghőmérséklet emelkedését jóval 2 °C alatt tartják az iparosodás előtti szinthez képest, és folytatják az arra irányuló erőfeszítéseket, hogy a hőmérséklet-emelkedés mértéke az iparosodás előtti szint feletti 1,5 °C-ra korlátozódjon. Az említett kötelezettségvállalást megerősítette a Glasgow-i éghajlati paktumnak az UNFCCC keretében történő, 2021. november 13-i elfogadása, amelyben a Párizsi Megállapodás részes feleinek találkozójaként szolgáló UNFCCC Részes Feleinek Konferenciája elismeri, hogy az éghajlatváltozás hatásai jóval enyhébbek lesznek, ha a hőmérséklet 2 °C helyett 1,5 °C-t emelkedik, és határozott vállalást tesz arra, hogy folytatja a hőmérséklet-emelkedés 1,5 °C-ra való korlátozására irányuló erőfeszítéseket.
- (2) A Párizsi Megállapodás 1,5 °C-os célkitűzésének életben tartásának szükségessége egyre sürgetőbbé vált, miután az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület hatodik értékelő jelentésében megállapította, hogy a globális felmelegedést csak akkor lehet 1,5 °C-ra korlátozni, ha ebben az évtizedben azonnal erőteljes és tartós csökkentésekre kerül sor a globális üvegházhatásúgáz-kibocsátás terén.

¹ HL L 282., 2016.10.19., 4. o.

- (3) Az éghajlattal és a környezettel kapcsolatos kihívások kezelése, valamint a Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek elérése áll a Bizottság 2019. december 11-i, „Az európai zöld megállapodás” című közleményének (a továbbiakban: európai zöld megállapodás) középpontjában.
- (4) Az európai zöld megállapodás az Unión belüli klímasemlegesség 2050-ig történő elérését célzó, egymást kölcsönösen erősítő intézkedések és kezdeményezések átfogó készletét kombinálja, és új növekedési stratégiát határoz meg, amelynek célja, hogy az Uniót olyan modern, erőforrás-hatékony és versenyképes gazdasággal rendelkező, igazságos és virágzó társadalommá alakítsa át, ahol a gazdasági növekedés elválik az erőforrás-felhasználástól. Szintén célja az Unió természeti tőkéjének védelme, megőrzése és fejlesztése, valamint a polgárok egészségének és jóllétének védelme a környezettel kapcsolatos kockázatokkal és hatásokkal szemben. Ez az átmenet eltérő módon érinti a különböző ágazatok munkavállalóit. Ugyanakkor az említett átmenetnek vannak a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos vonatkozásai, valamint különös hatással van egyes hátrányos és kiszolgáltatott helyzetű csoportokra, így például az idősebbekre, a fogyatékkal élő személyekre, a kisebbségi faji vagy etnikai háttérrel rendelkező személyekre, valamint az alacsony és alsó-közepes jövedelmű egyénekre és háztartásokra. Nagyobb kihívások elé állít bizonyos régiókat is, így különösen a strukturálisan hátrányos helyzetű régiókat és a peremterületeket, valamint a szigeteket. Ezért biztosítani kell, hogy az átmenet igazságos és inkluzív legyen, senkit nem hagyva hátra.

- (5) A Covid19-világjárvány által az Unió polgárainak egészségére, élet- és munkakörülményeire, valamint jóllétére gyakorolt rendkívül súlyos hatások fényében az európai zöld megállapodás végrehajtása csak még szükségesebbé és értékesebbé vált. Az említett hatások megmutatták, hogy társadalmunknak és gazdaságunknak javítania kell a külső sokkokkal szembeni rezilienciáját, és korán fe kell lépnie a külső sokkok hatásainak megelőzése vagy enyhítése érdekében oly módon, amely igazságos, és amelynek eredményeként senki nem marad ki, beleértve az energiaszegénység kockázatának kitetteket is. Az európai polgárok továbbra is határozottan úgy vélik, hogy ez különösen igaz az éghajlatváltozásra.
- (6) Az Unió az UNFCCC Titkárságához 2020. december 17-én benyújtott aktualizált, nemzetileg meghatározott hozzájárulásban kötelezettséget vállalt arra, hogy az 1990-es szinthez képest 2030-ig legalább 55 %-kal csökkenti az Unió gazdasága egészének nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátását.

- (7) Az (EU) 2021/1119 európai parlamenti és tanácsi rendelet¹ elfogadásával az Unió jogszabályban rögzítette a gazdaság egészére kiterjedő, legkésőbb 2050-re a elérendő klímasemlegességre vonatkozó célkitűzést és a negatív kibocsátás azt követő elérésére irányuló törekvést. Az említett rendelet megállapít továbbá egy kötelező, az Unión belüli nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátásra (az elnyelések levonása utáni kibocsátásra) vonatkozó célértéket is, amely szerint a kibocsátást az 1990-es szinthez képest legalább 55 %-kal kell csökkenteni 2030-ig, és úgy rendelkezik, hogy a Bizottságnak törekednie kell arra, hogy valamennyi jövőbeli intézkedéstervezetet vagy jogalkotási javaslatot – beleértve a költségvetési javaslatokat is – összehangolja az említett rendelet célkitűzéseivel, és amennyiben erre nem kerül sor, az említett javaslatokat kísérő hatásvizsgálat részeként megindokolja az ilyen összehangolás elmaradását.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet) (HL L 243., 2021.7.9., 1. o.).

- (8) Az (EU) 2021/1119 rendelettel megállapított kibocsátáscsökkentés eléréséhez valamennyi gazdasági ágazatnak hozzá kell járulnia. A 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹ ezért módosításra kerül annak érdekében, hogy az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer (EU ETS) hatálya kiterjedjen a tengeri közlekedési tevékenységekre annak biztosítása érdekében, hogy az említett tevékenységek méltányos mértékben járuljanak hozzá az Unió ambiciózusabb éghajlat-politikai célkitűzéseéhez, valamint a Párizsi Megállapodás célkitűzéseéhez. Erre tekintettel az (EU) 2015/757 európai parlament és tanácsi rendelet² is módosítani kell a tengeri közlekedési tevékenységek EU ETS hatálya alá vonásának figyelembe vétele érdekében.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (2003. október 13.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Unión belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/757 rendelete (2015. április 29.) a tengeri közlekedésből eredő szén-dioxid-kibocsátások nyomonkövetéséről, jelentéséről és hitelesítéséről, valamint a 2009/16/EK irányelv módosításáról (HL L 123., 2015.5.19., 55. o.).

- (9) Ezenfelül az Unió ambiciózusabb éghajlat-politikai célkitűzéseinek és a Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek figyelembevétele érdekében módosítani kell az (EU) 2015/757 rendelet hatályát. Egy megbízható nyomkövetési, jelentéstételi és hitelesítési rendszer előfeltételét képezi bármely – akár uniós szinten, akár globálisan alkalmazott – piaci alapú intézkedésnek, hatékonysági előírásnak vagy egyéb vonatkozó intézkedésnek. Míg a tengeri közlekedésből származó üvegházhatásúgáz-kibocsátások nagy részét a széndioxid-kibocsátás (CO₂) teszi ki, a metán (CH₄) és a dinitrogén-oxid (N₂O) kibocsátása is jelentős hányadát adja az ilyen kibocsátásoknak. Az (EU) 2015/757 rendelet hatályának kiterjesztése a metán- és a dinitrogén-oxid-kibocsátásra előnyös lenne a környezeti integritás szempontjából és ösztönözné a bevált gyakorlatokat, és 2024-től kezdődően lesz alkalmazandó. Az 5 000 bruttó tonnatartalom alatti, de 400 bruttó tonnatartalomnál nem kisebb általános teherhajók adják az összes általános teherhajó üvegházhatásúgáz-kibocsátásának jelentős részét. A nyomkövetési, jelentéstételi és hitelesítési rendszer környezeti hatékonyságának növelése, az egyenlő versenyfeltételek biztosítása és az előírások megkerülése kockázatának csökkentése érdekében az 5 000 bruttó tonnatartalom alatti, de 400 bruttó tonnatartalomnál nem kisebb általános teherhajókat 2025-től be kell vonni az (EU) 2015/757 rendelet hatálya alá. Az üvegházhatásúgáz-kibocsátások jelentős része a nyílt tengeri hajóktól származik. Ezért az említett rendeletet 2025-től a 400 bruttó tonnatartalmú és annál nagyobb nyílt tengeri hajókra is alkalmazni kell. A Bizottságnak 2024. december 31. előtt értékelnie kell, hogy az 5 000 bruttó tonnatartalom alatti, de 400 bruttó tonnatartalomnál nem kisebb további hajótípusokra célszerű-e terjeszteni az (EU) 2015/757 rendelet hatályát.

- (10) Az (EU) 2015/757 rendeletet módosítani kell, hogy a társaságokat kötelezzék arra, hogy társasági szintű összesített kibocsátási adatokat szolgáltatassanak és az ilyen adatokat nyújtsák be a felelős igazgatási hatóságnak, továbbá hogy hitelesített nyomkövetési terveiket jóváhagyás céljából nyújtsák be az említett hatóságnak. A társasági szintű hitelesítés elvégzése során a hitelesítőnek nem kell hitelesítenie a hajószintű kibocsátási jelentéseket vagy a társaság változása esetén benyújtandó hajószintű jelentéseket, mivel az említett hajószintű jelentések már előzőleg hitelesítésre kerülnek. Az igazgatás és a végrehajtás koherenciájának biztosítása érdekében az (EU) 2015/757 rendeletnek való megfelelésért felelős szervezetnek azonosnak kell lennie a 2003/87/EK irányelvnek való megfelelésért felelős szervezettel.

- (11) Az EU ETS igazgatási szintű hatékony működésének biztosítása, valamint az (EU) 2015/757 rendelet hatályának a metán- és a dinitrogén-oxid-kibocsátásra, továbbá a nyílt tengeri hajókból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátásra történő kiterjesztésének figyelembevétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az (EU) 2015/757 rendelet hatálya alá tartozó kibocsátásokra és az említett rendeletben meghatározott bármely egyéb releváns információra vonatkozó nyomonkövetési módszerekre és jelentéstételi szabályokra, a nyomonkövetési terveknek és azok módosításainak a felelős igazgatási hatóságok általi jóváhagyására vonatkozó szabályokra, a társasági szintű összesített kibocsátási adatok nyomon követésére, jelentésére és benyújtására vonatkozó szabályokra, valamint a társasági szintű összesített kibocsátási adatok hitelesítésére és a társasági szintű összesített kibocsátási adatokra vonatkozó hitelesítési jelentések kibocsátására vonatkozó szabályokra vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban¹ megállapított elvekkel összhangban kerüljön sor. Így különösen a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

¹ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

- (12) Mivel e rendelet céljait, nevezetesen az EU ETS tengeri közlekedési tevékenységekre történő kiterjesztéséhez szükséges nyomonkövetési, jelentéstételi és hitelesítési szabályok megállapítását, valamint a további üvegházhatású gázok kibocsátásának és a további hajótípusokból származó kibocsátások nyomon követésére, jelentésére és hitelesítésére vonatkozó rendelkezések megállapítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés terjedelme és hatása miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (13) Az (EU) 2015/757 rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az (EU) 2015/757 rendelet módosítása

Az (EU) 2015/757 rendelet a következőképpen módosul:

1. A cím helyébe a következő szöveg lép:

„Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/757 rendelete (2015. április 29.) a tengeri közlekedésből eredő üvegházhatásúgáz-kibocsátások nyomkövetéséről, jelentéséről és hitelesítéséről, valamint a 2009/16/EK irányelv módosításáról”

2. A rendelet egészében – a rendelet 2. cikkének, 5. cikke (2) bekezdésének és 21. cikke (5) bekezdésének, valamint az I. és a II. mellékletének kivételével – a „szén-dioxid” kifejezés helyébe az „üvegházhatású gáz” kifejezés lép, a szükséges nyelvtani módosításokkal együtt.

3. Az 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet meghatározza a tagállamok joghatósága alatt álló kikötőkbe érkező, azokon belül tartózkodó vagy azokból távozó hajók üvegházhatásúgáz-kibocsátásának és az e hajókkal kapcsolatos egyéb releváns információknak a pontos nyomonkövetésére, jelentésére és hitelesítésére vonatkozó szabályokat annak érdekében, hogy költséghatékony módon ösztönözze a tengeri közlekedésből származó üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentését.”

4. A 2. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ezt a rendeletet az 5 000 bruttó tonnatartalmú és annál nagyobb hajókra kell alkalmazni rakomány vagy utasok kereskedelmi célú szállítására irányuló útjaik esetében az ilyen hajók utolsó útiterv szerinti kikötőből egy tagállami joghatóság alatt álló kikötőbe tartó útjai során, egy tagállami joghatóság alatt álló kikötőből a következő útiterv szerinti kikötőbe tartó útjai során, valamint a tagállami joghatóság alatt álló kikötőn belül történő üvegházhatásúgáz-kibocsátásai vonatkozásában.

- (1a) 2025. január 1-jétől ez a rendelet az 5 000 bruttó tonnatartalom alatti, de 400 bruttó tonnatartalomnál nem kisebb általános teherhajókra is alkalmazandó rakomány kereskedelmi célú szállítására irányuló útjaik esetében az utolsó útiterv szerinti kikötőből egy tagállami joghatóság alatt álló kikötőbe tartó útjaik során, egy tagállami joghatóság alatt álló kikötőből a következő útiterv szerinti kikötőbe tartó útjaik során, valamint a tagállami joghatóság alatt álló kikötőn belül történő üvegházhatásúgáz-kibocsátásaik vonatkozásában, továbbá az 5 000 bruttó tonnatartalom alatti, de 400 bruttó tonnatartalomnál nem kisebb nyílt tengeri hajókra az utolsó útiterv szerinti kikötőből egy tagállami joghatóság alatt álló kikötőbe tartó útjaik során, egy tagállami joghatóság alatt álló kikötőből a következő útiterv szerinti kikötőbe tartó útjaik során, valamint a tagállami joghatóság alatt álló kikötőn belül történő üvegházhatásúgáz-kibocsátásaik vonatkozásában.
- (1b) Ezt a rendeletet 2025. január 1-jétől alkalmazni kell az 5 000 bruttó tonnatartalmú és annál nagyobb nyílt tengeri hajókra az utolsó útiterv szerinti kikötőből egy tagállami joghatóság alatt álló kikötőbe tartó útjaik során, egy tagállami joghatóság alatt álló kikötőből a következő útiterv szerinti kikötőbe tartó útjaik során, valamint a tagállami joghatóság alatt álló kikötőn belül történő üvegházhatásúgáz-kibocsátásaik vonatkozásában.

(1c) Az e rendelet hatálya alá tartozó üvegházhatású gázok a következők:

- a) szén-dioxid (CO₂);
- b) a 2024 után keletkező kibocsátások tekintetében a metán (CH₄); valamint
- c) a 2024 után keletkező kibocsátások tekintetében a dinitrogén-oxid (N₂O).

Amennyiben ez a rendelet az üvegházhatást okozó gázok teljes összesített kibocsátására vagy a kibocsátott üvegházhatású gáz teljes összesített mennyiségére hivatkozik, azt az egyes gázok külön-külön meghatározott teljes összesített mennyiségeire való hivatkozásként kell értelmezni.”

5. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) az a)–d) pont helyébe a következő szöveg lép:

- „a) »üvegházhatásúgáz-kibocsátások«: az e rendelet hatálya alá tartozó üvegházhatású gázok hajók általi kibocsátása a 2. cikk (1c) bekezdésének első albekezdésével összhangban;
- b) »útiterv szerinti kikötő«: a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének wa) pontjában meghatározott útiterv szerinti kikötő;
- c) »út«: a hajó minden olyan mozgása, amely egy útiterv szerinti kikötőből indul vagy ott ér véget;

- d) »társaság«: a 2003/87/EK irányelv 3. cikkének w) pontjában meghatározott társaság;

* Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (2003. október 13.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Unión belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.);

- b) az m) pont helyébe a következő szöveg lép:

„m) »jelentési időszak«: bármely év január 1-jétől december 31-ig tartó időszaka; olyan utak esetében, amelyeknél az indulási és az érkezési időpont két különböző évre esik, a vonatkozó adatokat az érintett évre vonatkozóan kell figyelembe venni;”;

- c) a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„p) »felelős igazgatási hatóság« az 2003/87/EK irányelv 3gf. cikkében említett, a hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóság;

q) »társasági szintű összesített kibocsátási adatok«: a 2003/87/EK irányelv hatálya alá tartozó üvegházhatású gázoknak az említett irányelv I. mellékletével összhangban a tengeri közlekedési tevékenységekkel összefüggő és az említett irányelv értelmében a társaságok által jelentendő kibocsátásainak összege a társaság által a jelentési időszakban a felelősségi körébe tartozó valamennyi hajó tekintetében.”.

6. A 4. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(8) A társaságok a 11a. cikk szerinti jelentési időszak alatt bejelentik a felelősségi körükbe tartozó hajók társasági szintű összesített kibocsátási adatait.”

7. Az 5. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet I. és II. mellékletének módosítására vonatkozóan annak érdekében, hogy figyelembe vegye a metán- és dinitrogén-oxid-kibocsátásoknak, valamint a nyílt tengeri hajókból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátásoknak e rendelet hatálya alá vonását, továbbá a 2003/87/EK irányelv módosításait, valamint hogy az említett mellékleket hozzáigazítsa az említett irányelv 14. cikkének (1) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusokhoz, a vonatkozó nemzetközi szabályokhoz, valamint a nemzetközi és európai szabványokhoz. A Bizottság felhatalmazást kap arra is, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy – figyelemmel a technológiai és tudományos fejlődésre és a 2003/87/EK irányelvvel létrehozott uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer (EU ETS) hatékony működésének biztosítása érdekében – módosítsa e rendelet I. és a II. mellékletét az azokban foglalt nyomkövetési módszerek elemeinek a pontosítása céljából.

A Bizottság 2023. október 1-ig elfogadja az e bekezdés első albekezdésében említettek szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat annak érdekében, hogy figyelembe vegye e rendelet hatályának kiterjesztését a metán- és a dinitrogén-oxid-kibocsátásra, valamint a nyílt tengeri hajókból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátásra. A metán- és a dinitrogén-oxid-kibocsátás nyomon követésére szolgáló módszereknek ugyanazokon az elveken kell alapulniuk, mint az I. mellékletben meghatározott, a szén-dioxid-kibocsátás nyomon követésére szolgáló módszereknek, az adott üvegházhatásúgáz-kibocsátás jellegét tükröző esetlegesen szükséges kiigazításokkal. Az I. mellékletben meghatározott módszereket és a II. mellékletben meghatározott szabályokat adott esetben össze kell hangolni a megújuló és alacsony kibocsátású tüzelőanyagok tengeri közlekedésben való alkalmazásáról és a 2009/16/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletben meghatározott módszerekkel és szabályokkal.”

8. A 6. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés b) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„b) a társaság neve, valamint a kapcsolattartó személy címe, telefonszáma és e-mail-címe, továbbá a társaságokra és bejegyzett tulajdonosokra vonatkozó egyedi IMO-azonosító szám;”;

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A társaságok formanyomtatványokon alapuló szabványosított nyomkövetési terveket használnak, és az említett terveket automatizált rendszerek és adatsere-formátumok használatával nyújtják be. Az említett formanyomtatványokat, beleértve az egységes alkalmazásukra és az automatikus benyújtásukra vonatkozó technikai szabályokat is, a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján határozza meg. Az említett végrehajtási jogi aktusokat a 24. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”;

c) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(6) 2024. április 1-ig a társaságok az e rendelet hatálya alá tartozó minden egyes hajójukra vonatkozóan nyomkövetési tervet nyújtanak be a felelős igazgatási hatóságnak, amelyet a hitelesítő e rendeletnek megfelelőként értékelt, és amely tükrözi a metán- és a dinitrogén-oxid-kibocsátás e rendelet hatálya alá vonását.

(7) A (6) bekezdéstől eltérve, azon hajók tekintetében, amelyek 2024. január 1-jét követően első alkalommal kerülnek e rendelet hatálya alá, a társaság indokolatlan késedelem nélkül, de legkésőbb az egyes hajóknak valamely tagállam joghatósága alá tartozó kikötőben történő első kikötői megállását követő három hónapon belül benyújtja az e rendelettel összhangban álló nyomkövetési tervet a felelős igazgatási hatóságnak.

- (8) A felelős igazgatási hatóságok ... [két évvel e módosító rendelet hatálybalépése után]-ig jóváhagyják a társaságok által benyújtott nyomonkövetési terveket a Bizottság által az e bekezdés harmadik albekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban megállapított szabályokkal összhangban. Azon hajók tekintetében, amelyek 2024. január 1-jét követően első alkalommal kerülnek a 2003/87/EK irányelv hatálya alá, a felelős igazgatási hatóság a hajónak a tagállam joghatósága alá tartozó kikötőben való első kikötői megállását követő négy hónapon belül jóváhagyja a benyújtott nyomonkövetési tervet a Bizottság által az e bekezdés harmadik albekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban megállapított szabályokkal összhangban.

A Bizottság 2023. október 1-ig a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, hogy e rendelet hatályának a metán és a dinitrogén-oxid-kibocsátásra, valamint a nyílt tengeri hajókból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátásra való kiterjesztésének figyelembevétele érdekében módosítsa a 6., 7., 8., 9. és 10. cikket az említett cikkekben foglalt, nyomonkövetési tervekre vonatkozó szabályok tekintetében.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy a nyomonkövetési tervek felelős igazgatási hatóság általi jóváhagyására vonatkozó szabályok tekintetében kiegészítse ezt a rendeletet.”.

9. A 7. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A nyomkövetési terv e cikk (2) bekezdésének b), c) és d) pontja szerinti módosításához a hitelesítő 13. cikk (1) bekezdésének megfelelő értékelése szükséges. Az értékelést követően a hitelesítő tájékoztatja a társaságot arról, hogy az említett módosítások esetében teljesül-e a követelményeknek való megfelelés. A társaság benyújtja a módosított nyomkövetési tervét a felelős igazgatási hatóságnak, amint a hitelesítőtől értesítést kap arról, hogy a nyomkövetési terv megfelel a követelményeknek.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) A felelős igazgatási hatóság jóváhagyja a nyomkövetési terv (2) bekezdés a)–d) pontja szerinti módosításait a Bizottság által az e bekezdés második albekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban megállapított szabályokkal összhangban.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy kiegészítse ezt a rendeletet a nyomkövetési tervek módosításainak felelős igazgatási hatóságok általi jóváhagyására vonatkozó szabályok tekintetében.”.

10. A 10. cikk első bekezdése a következő k) ponttal egészül ki:

„k) a 2003/87/EK irányelv hatálya alá tartozó üvegházhatású gázoknak az említett irányelv I. mellékletével összhangban a tengeri közlekedési tevékenységekkel összefüggő és az említett irányelv értelmében jelentendő teljes összesített kibocsátása, az említett irányelv 12. cikkének (3) bekezdésétől való, az irányelv 12. cikkének (3-e)–(3-b) bekezdésében meghatározott esetleges releváns eltérések indokolásához szükséges információkkal együtt.”

11. A 11. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A társaságok 2025-től kezdve és minden év március 31-ig a felelősségi körükbe tartozó minden egyes hajó tekintetében kötelesek a felelős igazgatási hatóságukhoz, a valamely tagállam lobogója alatt közlekedő hajók tekintetében az érintett, lobogó szerinti államok hatóságaihoz és a Bizottsághoz az előző év teljes jelentési időszakára vonatkozóan olyan kibocsátási jelentést benyújtani, amelyet egy hitelesítő a 13. cikkel összhangban megfelelőnek minősített. A felelős igazgatási hatóság előírhatja a társaságok számára, hogy kibocsátási jelentéseiket március 31. előtt, de február 28-nál nem korábban nyújtsák be.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A társaság változása esetén az előző társaságnak – a változás lezárultának időpontjához lehető legközelebb eső időpontban, de legkésőbb három hónappal azt követően – hitelesített jelentést kell benyújtania a felelős igazgatási hatóság, a valamely tagállam lobogója alatt közlekedő hajók tekintetében érintett, lobogó szerinti államok hatóságai, az új társaság és a Bizottság számára, amely ugyanazokat az elemeket tartalmazza, mint amelyek az (1) bekezdésben említett kibocsátási jelentésben is szerepelnek, de a felelősségi körébe tartozó tevékenységeknek megfelelő időszakra korlátozódóan.”;

c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) A Bizottság 2023. október 1-ig a 23. cikknek megfelelően a 11., 11a. és 12. cikket a jelentéstételre vonatkozóan meghatározott szabályok tekintetében módosító felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el abból a célból, hogy figyelembe vegye a metán és a dinitrogén-oxid-kibocsátások, valamint a nyílt tengeri hajókból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátások e rendelet hatálya alá vonását.”.

12. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„11a. cikk

A társasági szintű összesített kibocsátási adatok jelentése és benyújtása

- (1) Az e cikk (4) bekezdése értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban megállapított szabályokkal összhangban a társaságok a kibocsátási jelentésben és a 11. cikk (2) bekezdésében említett jelentésben szereplő adatok alapján meghatározzák a társasági szintű összesített kibocsátási adatokat az adott jelentési időszak és minden olyan hajó vonatkozásában, amely a jelentési időszakban a felelősségi körükbe tartozott.
- (2) 2025-től kezdődően a társaságok az e cikk (4) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban megállapított szabályokkal összhangban minden év március 31-ig benyújtják a felelős igazgatási hatóságnak a társasági szintű összesített kibocsátási adatokat, amelyek magukban foglalják az előző évi jelentési időszaknak a 2003/87/EK irányelv értelmében bejelentendő, tengeri közlekedési tevékenységekkel összefüggő kibocsátásait, és amelyeket e rendelet III. fejezetével összhangban hitelesítettek.
- (3) A felelős igazgatási hatóság előírhatja a társaságok számára, hogy a (2) bekezdésben említett hitelesített társasági szintű összesített kibocsátási adatokat március 31. előtt, de február 28-nál nem korábban nyújtsák be.

- (4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy kiegészítse ezt a rendeletet a társasági szintű összesített kibocsátási adatok nyomon követésére és jelentésére, valamint a társasági szintű összesített kibocsátási adatoknak a felelős igazgatási hatósághoz történő benyújtására vonatkozó szabályokkal.”

13. A 12. cikk a következőképpen módosul:

- a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A kibocsátási jelentés és a társasági szintű összesített kibocsátási adatok jelentésének formátuma”;

- b) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A kibocsátási jelentést és a társasági szintű összesített kibocsátási adatok jelentését automatizált rendszerek és adatsere-formátumok alkalmazásával kell benyújtani, beleértve az elektronikus formanyomtatványokat is.”.

14. A 13. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A hitelesítő értékeli, hogy a kibocsátási jelentés és a 11. cikk (2) bekezdésében említett jelentés megfelel-e a 8–12. cikkben, valamint az I. és a II. mellékletben meghatározott követelményeknek.”;

b) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(5) A hitelesítő értékeli, hogy a társasági szintű összesített kibocsátási adatok megfelelnek-e a (6) bekezdés alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott követelményeknek.

Amennyiben a hitelesítő kellő bizonyossággal arra a következtetésre jut, hogy a társasági szintű összesített kibocsátási adatok lényeges valótlanságoktól mentesek, hitelesítő jelentést ad ki, amely rögzíti, hogy a társasági szintű összesített kibocsátási adatokat a (6) bekezdés alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban megállapított szabályokkal összhangban kielégítőnek minősítették.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy kiegészítse ezt a rendeletet a társasági szintű összesített adatok hitelesítésére – többek között a hitelesítési módszerekre és a hitelesítési eljárásra –, és a hitelesítő jelentés kiadására vonatkozó szabályokkal.”.

15. A 14. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„d) a teljes üvegházhatásúgáz-kibocsátás és a 2003/87/EK irányelv hatálya alá tartozó üvegházhatású gázoknak az említett irányelv I. mellékletével összhangban a tengeri közlekedési tevékenységgel összefüggő és az említett irányelv értelmében jelentendő teljes összesített kibocsátása meghatározásához alkalmazott számítások;”;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) A társasági szintű összesített kibocsátási adatok hitelesítése során a hitelesítő értékeli a jelentett adatok teljességét és az említett jelentett adatoknak a társaság által szolgáltatott információkkal – többek között a hitelesített kibocsátási jelentéseivel és a 11. cikk (2) bekezdésében említett jelentéseivel – való összhangját.”.

16. A 15. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6) A társasági szintű összesített kibocsátási adatok hitelesítése tekintetében a hitelesítőnek és a társaságnak meg kell felelnie az 13. cikk (6) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban megállapított hitelesítési szabályoknak. A hitelesítő nem hitelesíti a társaság felelősségi körébe tartozó minden egyes hajó kibocsátási jelentését és 11. cikk (2) bekezdésében említett jelentését.”

17. A 16. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A nyomkövetési terveket, a kibocsátási jelentéseket, az e rendelet 11. cikkének (2) bekezdésében említett jelentéseket és a társasági szintű összesített kibocsátási adatokat értékelő és az e rendelet 13. cikkének (3) és (5) bekezdésében említett hitelesítési jelentéseket és a 17. cikkének (1) bekezdésében említett megfelelőségi dokumentumokat kiállító hitelesítőt az e rendelet hatálya alá tartozó tevékenységei tekintetében a 765/2008/EK rendeletnek megfelelően nemzeti akkreditáló testületnek kell akkreditálnia.”

18. A 20. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Azon hajók vonatkozásában, amelyek két vagy több egymást követő jelentési időszak során nem feleltek meg a nyomkövetési és jelentési kötelezettségeknek, és amennyiben egyéb végrehajtási intézkedésekkel sem sikerült biztosítani a megfelelést, az érkezési kikötő szerinti tagállam illetékes hatósága – miután lehetőséget adott az érintett társaságnak észrevételei megtételére – kiutasítási határozatot hozhat, amelyről értesíti a Bizottságot, az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökséget (EMSA), a többi tagállamot és az érintett lobogó szerinti államot. Az ilyen kiutasítási határozat kibocsátásának következményeként – azon tagállam kivételével, amelynek lobogója alatt a hajó közlekedik – minden tagállam köteles visszautasítani az adott hajó belépését bármelyik kikötőjébe mindaddig, amíg a társaság nem teljesíti a 11. és 18. cikk szerinti nyomkövetési és jelentési kötelezettségeket. Amennyiben egy ilyen hajó valamely tagállam lobogója alatt közlekedik, és belép annak egyik kikötőjébe, vagy ott tartózkodik, az érintett tagállam – miután lehetőséget adott az érintett társaságnak észrevételei megtételére – feltartóztatja a hajót mindaddig, amíg a hajózási társaság nem teljesíti nyomkövetési és jelentéstételi kötelezettségeit.

Amennyiben egy, az első albekezdésben említettek szerinti hajó azon tagállam egyik kikötőjében tartózkodik, amelynek lobogója alatt a hajó közlekedik, az érintett tagállam – miután lehetőséget adott az érintett társaságnak észrevételei megtételére – feltartóztatási határozatot hozhat mint lobogó szerinti állam, amíg a társaság nem teljesíti nyomon követési és jelentéstételi kötelezettségeit. A tagállam erről tájékoztatja a Bizottságot, az EMSA-t és a többi tagállamot.

Az említett nyomon követési és jelentéstételi kötelezettségeknek való megfelelést a kiutasítási határozatot hozó nemzeti illetékes hatóság számára érvényes megfeleléségi dokumentummal kell igazolni. Ez a bekezdés nem érinti a vészhelyzetben lévő hajókra alkalmazandó nemzetközi tengerészeti szabályokat.”;

b) az (5) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdés szerinti eltérés lehetősége nem vonatkozik arra a tagállamra, amelynek hatósága a felelős igazgatási hatóság.”.

19. A 21. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés a) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„a) a hajó azonosítása (név, társaság, IMO-azonosító szám és a lajstromozási kikötő vagy anyakikötő);”;

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A Bizottság két évente értékeli a tengeri közlekedési tevékenységek globális éghajlatra gyakorolt átfogó hatását, amely hatás a kibocsátott, szén-dioxidtól eltérő üvegházhatású-gázokból vagy e gázok hatásaiból, továbbá a globális felmelegedési potenciállal rendelkező, e rendelet hatálya alá nem tartozó részecskékből származó kibocsátásokból vagy hatásokból ered.”.

20. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„22a. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság legkésőbb 2024. december 31-ig felülvizsgálja ezt a rendeletet – figyelembe véve különösen az annak végrehajtása során szerzett további tapasztalatokat, többek között e rendelet hatályának az 5 000 bruttó tonnatartalom alatti, de 400 bruttó tonnatartalomnál nem kisebb hajókra történő kiterjesztése tekintetében – annak érdekében, hogy az ilyen hajókra a későbbiekben esetleg a 2003/87/EK irányelv hatályát is kiterjesszék, vagy hogy az ilyen hajók üvegházhatásúgáz-kibocsátásának csökkentésére irányuló egyéb intézkedéseket javasoljon. A felülvizsgálatot adott esetben az e rendelet módosítására irányuló jogalkotási javaslatnak kell kísérnie.”

21. A 23. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) és (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottságnak az 5. cikk (2) bekezdésében, a 15. cikk (5) bekezdésében és a 16. cikk (3) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2015. július 1-jétől kezdődő hatállyal.

A Bizottságnak a 6. cikk (8) bekezdésében, a 7. cikk (5) bekezdésében, a 11. cikk (4) bekezdésében, a 11a. cikk (4) bekezdésében és a 13. cikk (6) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól ...[az e rendelet hatálybalépésének időpontja]-tól/től kezdődő hatállyal.

A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az egyes ötéves időtartamok letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 5. cikk (2) bekezdésében, a 6. cikk (8) bekezdésében, a 7. cikk (5) bekezdésében, a 11. cikk (4) bekezdésében, a 11a. cikk (4) bekezdésében, a 13. cikk (6) bekezdésében, a 15. cikk (5) bekezdésében és a 16. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.”;

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A 5. cikk (2) bekezdése, a 6. cikk (8) bekezdése, a 7. cikk (5) bekezdése, a 11. cikk (4) bekezdése, a 11a. cikk (4) bekezdése, a 13. cikk (6) bekezdése, a 15. cikk (5) bekezdése, vagy a 16. cikk (3) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

E bekezdés első albekezdésének utolsó mondata azonban nem alkalmazandó az 5. cikk (2) bekezdésének második albekezdése, a 6. cikk (8) bekezdésének második albekezdése vagy a 11. cikk (4) bekezdése alapján 2023. október 1-ig elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokra.”.

2. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet ... [e módosító rendelet hatálybalépésének időpontja]-tól/től kell alkalmazni. E rendelet 1. cikke 5. pontjának a) és b) alpontja azonban az (EU) 2015/757 rendelet 3. cikkének b), d) és m) pontja tekintetében 2024. január 1-jétől alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt ...,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök
